ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 1ης Φεβρουαρίου 2006 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-466/04 και Τ-467/04,

Elisabetta Dami, κάτοικος Μιλάνου (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους P. Beduschi και S. Giudici, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

The Stilton Cheese Makers Association, με έδρα το Surbiton, Surrey (Ηνωμένο Βασίλειο),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

με αντικείμενο δύο προσφυγές ασκηθείσες κατά των αποφάσεων του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 20ής Σεπτεμβρίου 2004 (υποθέσεις R 973/2002-2 και R 982/2002-2), αφορώσες διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Elisabetta Dami και της The Stilton Cheese Makers Association,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Lindh και V. Vadapalas, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη τα δικόγραφα των προσφυγών που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Νοεμβρίου 2004,

έχοντας υπόψη τη διάταξη της 2ας Μαΐου 2005, περί συνεκδικάσεως των υποθέσεων T-466/04 και T-467/04, εκδοθείσα από τον πρόεδρο του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Ιουνίου 2005,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 27ης Οκτωβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 13 Οκτωβρίου 1998, η προσφεύγουσα, Elisabetta Dami, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σήμα GERONIMO STILTON.

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 16, 25, 28, 29, 30 και 41, υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

4 Τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή::

— κλάση 29: «Κρέας· ψάρια· μη ζώντα μαλάκια και οστρακοειδή· πουλερικά και κυνήγια· εκχυλίσματα κρέατος· διατηρημένα κρέατα (κονσέρβες)· φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραμένα και μαγειρεμένα· ζελατίνες· μαρμελάδες· αυγά· γάλα· γαλακτοκομικά προϊόντα· γαλακτερά· τυρί· βούτυρο· γιαούρτι· ροφήματα με βάση το γάλα· έλαια και λίπη βρώσιμα· τουρσιά· κονσέρβες φρούτων· κονσέρβες λαχανικών· κονσέρβες με κρέατα· κονσέρβες με ψάρια»·

— κλάση 30: «Ζύμη για γλυκά· ζυμαρικά, καραμέλες· καφές· τσάι· κακάο· ζάχαρη· ρύζι· ταπιόκα· υποκατάστατα καφέ (τεχνητός καφές)· άλευρα· παρασκευάσματα από δημητριακά· άρτος· μπισκότα· τάρτες· είδη ζαχαροπλαστείου· σοκολατάκια· παγωτά· μέλι· σιρόπι· πιπέρι· ξίδι· σάλτσες· μπαχαρικά· πάγος· ροφήματα με βάση τον καφέ, το κακάο ή τη σοκολάτα».

5 Στις 5 Ιουνίου 2000, η αίτηση καταχωρίσεως σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 45/00.

6 Στις 5 Σεπτεμβρίου 2000, η The Stilton Cheese Makers Association άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, και του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 40/94, κατά της καταχωρίσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση για τα προϊόντα των κλάσεων 16, 29 και 30. Προς στήριξη της ανακοπής της, η ανακόπτουσα επικαλέσθηκε σήματα καταχωρισθέντα εντός πλειόνων κρατών μελών και αντιστοιχούντα στη λέξη «stilton», όλα αφορώντα γαλακτοκομικά προϊόντα.

7 Με απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2002, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ δέχθηκε την ανακοπή όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30 και απέρριψε την ανακοπή κατά τα λοιπά.

8 Στις 29 Νοεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής, δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, στην οποία δόθηκε ο αριθμός υποθέσεως R 982/2002-2 και η οποία ανατέθηκε στο δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ. Η προσφεύγουσα ζήτησε από το εν λόγω τμήμα προσφυγών να απορρίψει την ανακοπή όχι μόνο για τα προϊόντα της κλάσεως 16, αλλά και για τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30.

9 Την ίδια ημερομηνία, η ανακόπτουσα άσκησε επίσης προσφυγή κατά της ίδιας αποφάσεως, στην οποία δόθηκε ο αριθμός υποθέσεως R 973/2002-2 και η οποία ανατέθηκε ομοίως στο δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ. Ζήτησε από το εν λόγω τμήμα προσφυγών να δεχθεί την ανακοπή όχι μόνο για τα προϊόντα των κλάσεων 29 και 30, αλλά και για τα εμπίπτοντα στην κλάση 16.

10 Οι διάδικοι υπέβαλαν από κοινού τέσσερις φορές αιτήσεις αναστολής της διαδικασίας στην υπόθεση R 973/2002-2. Το τμήμα προσφυγών δέχθηκε τις αιτήσεις αυτές. Μολονότι, τυπικώς, οι υποθέσεις δεν ενώθηκαν από το τμήμα προσφυγών, οι κοινές αιτήσεις αναστολής της διαδικασίας προσφυγής που υποβλήθηκαν στην υπόθεση R 973/2002-2 αντιμετωπίσθηκαν ως αφορώσες και τη διαδικασία προσφυγής επί της υποθέσεως R 982/2002-2. Όσον αφορά την τέταρτη αίτηση αναστολής, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, με έγγραφο της 2ας Απριλίου 2004, το οποίο κοινοποίησε στους διαδίκους, τα εξής:

«Σας επιβεβαιώνουμε ότι η διαδικασία προσφυγής αναστέλλεται για διάστημα δύο μηνών, μέχρι τις 5 Ιουνίου 2004. Δεδομένου ότι έχουν υποβληθεί προηγούμενες

αιτήσεις, αυτό το διάστημα αναστολής θα θεωρηθεί ως τελικό, εκτός αν οι διάδικοι μπορούν να προβάλουν εξαιρετικό λόγο ο οποίος να συνεπάγεται περαιτέρω αναστολή.»

11 Με έγγραφο της 3ης Ιουνίου 2004, η προσφεύγουσα ζήτησε τον περιορισμό του καταλόγου των διακρινομένων με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση προϊόντων υπό την έννοια, αφενός, της διαγραφής της αναφοράς στα «γαλακτερά και τυρί» ως προς την κλάση 29 και, αφετέρου, της προσθήκης της διευκρινίσεως «εξαιρουμένων όλων των τροφίμων ή ποτών με βάση το τυρί» ως προς την κλάση 30.

12 Με έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2004, οι διάδικοι ζήτησαν από κοινού από το τμήμα προσφυγών την αναστολή της διαδικασίας. Κατά το έγγραφο αυτό, οι διάδικοι δήλωσαν επίσης ότι, αφενός, η προσφεύγουσα είχε «ζητήσει τη μεταβολή του προσδιορισμού των προϊόντων γι' αυτήν την αίτηση καταχωρίσεως σήματος», αναφερόμενοι στο περιεχόμενο του από 3 Ιουνίου 2004 εγγράφου της, και ότι, αφετέρου, «η κατάσταση [της ανακόπτουσας ήταν] η ακόλουθη: άπαξ [...] ο προσδιορισμός των προϊόντων για την αίτηση αυτή [μεταβληθεί] ούτως ώστε, [όσον αφορά] την κλάση 29, [να καταργηθεί η αναφορά στα] "τυριά, [στα] γαλακτοκομικά προϊόντα" και στα "προϊόντα που περιλαμβάνουν τον ευρύ όρο 'γαλακτοκομικά προϊόντα', ιδίως το γάλα, τα προϊόντα με βάση το γάλα, τα ποτά με βάση το γάλα κα το γιαούρτι", και, [όσον αφορά] την "κλάση 30 [...], [να καταργηθεί η αναφορά σε] κάθε τρόφιμο και ποτό που περιέχει τυρί και έχει ως βάση το τυρί, τότε η ανακόπτουσα θα παραιτηθεί από την ανακοπή"».

13 Με έγγραφο της 15ης Ιουνίου 2004, το τμήμα προσφυγών πληροφόρησε του διαδίκους ότι ερμήνευσε το έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2004 ως κοινή αίτηση περιορισμού του καταλόγου των προϊόντων τα οποία δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και, ως εκ τούτου, διαβίβασε στους διαδίκους τον περιορισμένο σύμφωνα με την αίτηση αυτή κατάλογο. Με το ίδιο έγγραφο, το τμήμα προσφυγών προσέθεσε επίσης ότι, «σε περίπτωση που [η ανακόπτουσα] παραιτηθεί της ανακοπής», οι διάδικοι καλούνται να δηλώσουν, πριν από τις 14 Ιουλίου 2004, αν συμφώνησαν ως προς την κατανομή των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν στο πλαίσιο τις διαδικασίας ανακοπής και προσφυγής. Το τμήμα

προσφυγών διευκρίνισε ότι, ελλείψει τέτοιας συμφωνίας, θα ελάμβανε απόφαση περί της κατανομής των εξόδων της διαδικασίας.

14 Με έγγραφο της 16ης Ιουνίου 2004, η προσφεύγουσα ζήτησε από το τμήμα προσφυγών να αναθεωρήσει την ερμηνεία την οποία μάλλον περιείχε το έγγραφο της 15ης Ιουνίου 2004 και να επιβεβαιώσει ότι ο μόνος περιορισμός του καταλόγου των προϊόντων που δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση ήταν ο αναγραφόμενος στο από 3 Ιουνίου 2004 έγγραφό της. Η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι το έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2004 αποτελούσε απλώς και μόνον κοινή αίτηση αναστολής της διαδικασίας προσφυγής λόγω της διαστάσεως βουλήσεων των διαδίκων, δεδομένου ότι η ανακόπτουσα απαίτησε περισσότερες τροποποιήσεις από τις αναγραφόμενες στο έγγραφο της 3ης Ιουνίου 2004.

15 Με έγγραφο της 23ης Ιουνίου 2004, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την αίτηση αυτή. Κατ' αρχάς, υπενθύμισε ότι η αίτηση περιορισμού του καταλόγου των προϊόντων που δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν μπορεί να ανακληθεί, διότι κατέστη δεσμευτική. Περαιτέρω, έκρινε ότι η διατύπωση του κοινού εγγράφου των διαδίκων της 4ης Ιουνίου 2004, δηλαδή ότι «άπαξ ο προσδιορισμός των προϊόντων τροποποιηθεί [...] η ανακόπτουσα θα παραιτηθεί από την ανακοπή», μπορούσε να γίνει αντιληπτή μόνον ως αίτηση περιορισμού του εν λόγω καταλόγου. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη του ότι οι διάδικοι υπέγραψαν και έστειλαν το έγγραφο από κοινού για να καταλήξει ότι η προσφεύγουσα εξέφρασε έτσι, εγγράφως, τη συμφωνία της στην προϋπόθεση αυτή. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι απλώς δέχθηκε την κοινή αίτηση των διαδίκων να τους επιβεβαιωθεί ότι ο περιορισμός του καταλόγου των προϊόντων που δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση έγινε δεκτός άνευ τροποποιήσεως.

16 Με έγγραφο της 1ης Ιουλίου 2004, η ανακόπτουσα υπενθύμισε στο τμήμα προσφυγών ότι σκόπευε να παραιτηθεί από την ανακοπή της υπό την απαραίτητη προϋπόθεση ότι δεν θα τροποποιούνταν ο περιλαμβανόμενος στο έγγραφο του τμήματος προσφυγών της 15ης Ιουνίου 2004 κατάλογος των προϊόντων που δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

17 Με έγγραφο της 23ης Ιουλίου 2004, η ανακόπτουσα κάλεσε το τμήμα προσφυγών να επιβεβαιώσει ότι ο εν λόγω κατάλογος είχε περιοριστεί οριστικώς σύμφωνα με το έγγραφο του τμήματος προσφυγών της 15ης Ιουνίου 2004.

18 Με έγγραφο της 29ης Ιουλίου 2004, το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε ότι ο περιορισμός του εν λόγω καταλόγου ο οποίος έγινε δεκτός ήταν ο αναγραφόμενος στο από 15 Ιουνίου 2004 έγγραφό της και ότι, επομένως, θεωρούσε ότι η ανακόπτουσα είχε παραιτηθεί από την ανακοπή της.

19 Με αποφάσεις που εκδόθηκαν επί των δύο υποθέσεων στις 20 Σεπτεμβρίου 2004 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις), το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι με την παραίτηση από την ανακοπή περατώθηκε η διαδικασία, το μοναδικό προς επίλυση ζήτημα ήταν η κατανομή των εξόδων, δεδομένου ότι δεν είχε συναφθεί συμφωνία μεταξύ των διαδίκων. Συναφώς, αποφάσισε να υποχρεώσει κάθε διάδικο να φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής και της διαδικασίας προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 81, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94.

Αιτήματα των διαδίκων

20 Σε καθεμία από τις υποθέσεις, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να διαπιστώσει ότι το έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2004 το οποίο απευθύνθηκε στο ΓΕΕΑ και υπογράφηκε από κοινού από την προσφεύγουσα και την

ανακόπτουσα δεν περιέχει δήλωση προοριζόμενη να περατώσει την ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία, αλλά μόνον αίτηση αναστολής της διαδικασίας αυτής·

— να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και να αναπέμψει τη διαφορά ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ.

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

21 Σε καθεμία από τις υποθέσεις, το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·

— να υποχρεώσει κάθε ενώπιον του Πρωτοδικείου διάδικο να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Σκεπτικό

Επιχειρήματα των διαδίκων

22 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι οι διάδικοι εκδήλωσαν την κοινή βούληση να περατώσουν την ενώπιον του ΓΕΕΑ

διαδικασία. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι το από κοινού έγγραφο των διαδίκων της 4ης Ιουνίου 2004 αποτελούσε απλή αίτηση αναστολής της διαδικασίας προκειμένου να καταλήξουν σε φιλική συμφωνία ως προς τα προϊόντα που πρέπει να διαγραφούν από τον κατάλογο των προϊόντων που δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

23 Αντιθέτως, το εν λόγω έγγραφο δεν περιείχε καμία δήλωση προς περάτωση της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας. Αντιθέτως, από το έγγραφο αυτό προέκυπτε σαφώς ότι οι διάδικοι δεν είχαν συμφωνήσει να περατώσουν τη διαδικασία. Αφενός, το έγγραφο αυτό εξέθετε ότι η προσφεύγουσα, με έγγραφο της 3ης Ιουνίου 2004, είχε διαβιβάσει στο τμήμα προσφυγών αίτηση περιορισμού του καταλόγου των προσδιοριζομένων προϊόντων, σύμφωνα με φιλική συμφωνία συναφθείσα με την ανακόπτουσα στις 22 Δεκεμβρίου 2003. Αφετέρου, εξέθετε ότι η ανακόπτουσα έλαβε γνώση αυτής της αιτήσεως περιορισμού και επισήμανε συγχρόνως ότι θα παραιτούνταν από την ανακοπή μόνον αν ορισμένα άλλα προϊόντα, μη καλυπτόμενα από την εν λόγω φιλική συμφωνία, διαγράφονταν επίσης από τον εν λόγω κατάλογο.

24 Η προσφεύγουσα συνάγει εντεύθεν ότι το τμήμα προσφυγών ερμήνευσε εσφαλμένως την αίτηση αναστολής που υπέβαλαν οι διάδικοι ενώπιον του ΓΕΕΑ.

25 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι η προσφυγή είναι βάσιμη και ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν. Ισχυρίζεται ότι η νομολογία έχει αναγνωρίσει το παραδεκτό του αιτήματος αυτού [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2004, T-107/02, GE Betz κατά ΓΕΕΑ — Atofina Chemicals (BIOMATE), Συλλογή 2004, σ. II-1845, σκέψεις 32 έως 36, και της 4ης Μαΐου 2005, T-22/04, Reemark κατά ΓΕΕΑ — Bluenet (Westlife), Συλλογή 2005, σ. II-1559, σκέψεις 16 έως 19].

26 Επί της ουσίας, το ΓΕΕΑ θεωρεί, όπως και η προσφεύγουσα, ότι το έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2004 περιείχε απλώς και μόνον κοινή αίτηση των διαδίκων περί αναστολής

της διαδικασίας. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, προβαίνοντας στον περιορισμό του καταλόγου των προϊόντων που δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων των διαδίκων

27 Κατ' αρχάς, επισημαίνεται ότι, με το πρώτο της αίτημα, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να διαπιστώσει ότι το έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2004 το οποίο απευθύνθηκε στο ΓΕΕΑ και υπογράφηκε από κοινού από την προσφεύγουσα και την ανακόπτουσα δεν περιέχει δήλωση προς περάτωση της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας, αλλά μόνον αίτηση αναστολής της διαδικασίας αυτής. Το αίτημα αυτό δεν είναι ανεξάρτητο από το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας με το οποίο ζητείται η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, δεδομένου ότι συνιστά επιχείρημα προς στήριξη του αιτήματος αυτού. Επομένως, δεν συντρέχει λόγος να δοθεί απάντηση στο αίτημα αυτό ως έχει.

28 Το ΓΕΕΑ, με το πρώτο αίτημά του, ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

29 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, στη διαδικασία που αφορά προσφυγή κατ' αποφάσεως του τμήματος προσφυγών το οποίο έχει αποφανθεί στο πλαίσιο διαδικασίας

ανακοπής, το ΓΕΕΑ δεν έχει την εξουσία να μεταβάλει, με τη θέση που λαμβάνει ενώπιον του Πρωτοδικείου, τους όρους της διαφοράς, όπως αυτοί προκύπτουν από τα αιτήματα και τους ισχυρισμούς του αιτούντος την καταχώριση και του ασκούντος την ανακοπή [απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2004, C-106/03 P, Vedial κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-9573, σκέψη 26, η οποία επικυρώνει κατ' αναίρεση την απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-110/01, Vedial κατά ΓΕΕΑ — France Distribution (HUBERT), Συλλογή 2002, σ. II-5275· αποφάσεις του Πρωτοδικείου Westlife, προπαρατεθείσα, σκέψη 16, και της 15ης Ιουνίου 2005, T-186/04, Spa Monopole κατά ΓΕΕΑ — Spaform (SPAFORM), Συλλογή 2005, σ. II-2333, σκέψη 19].

30 Εντούτοις, από τη νομολογία αυτή δεν προκύπτει ότι το ΓΕΕΑ υποχρεούται να ζητήσει την απόρριψη της προσφυγής που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως ενός εκ των τμημάτων του προσφυγών. Συγκεκριμένα, μολονότι το ΓΕΕΑ δεν διαθέτει την απαιτούμενη ενεργητική νομιμοποίηση για να ασκήσει προσφυγή κατ' αποφάσεως του τμήματος προσφυγών, αντιθέτως, δεν υποχρεούται να υπερασπίζεται συστηματικώς κάθε προσβαλλόμενη απόφαση των τμημάτων προσφυγών ή να ζητεί υποχρεωτικώς την απόρριψη κάθε προσφυγής στρεφόμενης κατά τέτοιας αποφάσεως (αποφάσεις BIOMATE, προπαρατεθείσα, σκέψη 34, Westlife, προπαρατεθείσα, σκέψη 17, και SPAFORM, προπαρατεθείσα, σκέψη 20).

31 Υπό τις συνθήκες αυτές, τίποτα δεν εμποδίζει το ΓΕΕΑ να συντάσσεται με αίτημα του προσφεύγοντος ή ακόμη να επαφίεται απλώς στην κρίση του Πρωτοδικείου, προβάλλοντας συγχρόνως όλα τα επιχειρήματα που θεωρεί πρόσφορα για να διαφωτίσει το Πρωτοδικείο [αποφάσεις του Πρωτοδικείου BIOMATE, προπαρατεθείσα, σκέψη 36, και της 25ης Οκτωβρίου 2005, T-379/03, Peek & Cloppenburg κατά ΓΕΕΑ (Cloppenburg), Συλλογή 2005, σ. II-4633, σκέψη 22].

32 Αντιθέτως, δεν μπορεί να διατυπώσει αιτήματα με σκοπό την ακύρωση ή τη μεταρρύθμιση της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών επί σημείου που δεν έχει προβληθεί με το δικόγραφο της προσφυγής ούτε να προβάλει ισχυρισμούς που δεν έχουν προβληθεί με το δικόγραφο προσφυγής (προπαρατεθείσες αποφάσεις Vedial κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 34, και Cloppenburg, σκέψη 22).

33 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ΓΕΕΑ προέβαλε αποκλειστικώς επιχειρήματα προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας, κατά την οποία το τμήμα προσφυγών έσφαλε κρίνοντας ότι οι διάδικοι εκδήλωσαν την κοινή βούληση να περατώσουν την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία. Επομένως, το αίτημα του ΓΕΕΑ και τα επιχειρήματα που προέβαλε προς στήριξή του είναι παραδεκτά κατά το μέτρο που αυτά δεν εξέρχονται του πλαισίου των αιτημάτων και επιχειρημάτων που προέβαλε η προσφεύγουσα.

Επί της ουσίας

34 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα, υποστηριζόμενη από το ΓΕΕΑ, ισχυρίζεται ότι κακώς το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι οι διάδικοι εκδήλωσαν την κοινή βούληση να περατώσουν την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία. Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν προβλέπουν ρητώς ότι περατώνεται η διαδικασία.

35 Ωστόσο, πρέπει να θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών, κρίνοντας επί της κατανομής των εξόδων της ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασίας και λαμβάνοντας ως αφετηρία ότι, «με την παραίτηση από την ανακοπή περατώθηκε η διαδικασία» (βλ. την αιτιολογία που περιλαμβάνεται αντιστοίχως στις αιτιολογικές σκέψεις 20 και 21 των προσβαλλομένων αποφάσεων), πρέπει να θεωρηθεί ότι το τμήμα προσφυγών αποφάσισε σιωπηρά να περατώσει τη διαδικασία.

36 Μολονότι η προαναφερθείσα αιτιολογία δεν περιλαμβάνει διευκρινίσεις, η παράθεση των πραγματικών περιστατικών που αφορούν τη διεξαγωγή της

διαδικασίας και, ιδίως, την ανταλλαγή εγγράφων μεταξύ των διαδίκων και του τμήματος προσφυγών (βλ. αντιστοίχως, τις αιτιολογικές σκέψεις 9 έως 18 και 10 έως 19 των προσβαλλομένων αποφάσεων), είναι αρκούντως λεπτομερής ώστε να παράσχει στο Πρωτοδικείο τη δυνατότητα να κατανοήσει και να ελέγξει τους λόγους για τους οποίους το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφεύγουσα είχε περιορίσει την αίτηση καταχωρίσεως σήματος και, ως αντιστάθμισμα, ότι η ανακόπτουσα είχε παραιτηθεί από την ανακοπή της.

37 Συνεπώς, πρέπει να εξετασθεί αν, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στην ύπαρξη κοινής βουλήσεως των διαδίκων να περατώσουν την ενώπιόν του διαδικασία. Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά τις προϋποθέσεις και τις λεπτομέρειες για την υποβολή μιας αιτήσεως μερικής ή πλήρους ανακλήσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος ή για την πλήρη ή μερική παραίτηση από ανακοπή ενώπιον του ΓΕΕΑ, το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι ο καταθέσας το σήμα μπορεί ανά πάσα στιγμή να ανακαλέσει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ή να περιορίσει τον κατάλογο προϊόντων ή υπηρεσιών που περιλαμβάνει.

38 Εξάλλου, κατά τον κανόνα 20, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), αν ο καταθέσας το σήμα περιορίσει τον κατάλογο των προϊόντων και υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ ενημερώνει σχετικά τον ανακόπτοντα και τον καλεί να του γνωστοποιήσει εντός προθεσμίας που του τάσσει αν εμμένει στην ανακοπή του και, ενδεχομένως, σε σχέση με ποια υπολειπόμενα προϊόντα και υπηρεσίες.

39 Κατά τη νομολογία, η ευχέρεια περιορισμού του καταλόγου προϊόντων και υπηρεσιών την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή ανήκει αποκλειστικά στον αιτούντα την καταχώριση κοινοτικού σήματος ο οποίος μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να απευθύνει σχετικό αίτημα στο ΓΕΕΑ. Στο πλαίσιο αυτό, η ολική ή μερική ανάκληση αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος πρέπει να είναι ρητή και χωρίς όρους. [απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Τ-219/00, Ellos κατά ΓΕΕΑ (ELLOS), Συλλογή 2002, σ. II-753, σκέψεις 60 και 61].

40 Τέλος, μολονότι είναι αληθές ότι ο νομοθέτης δεν προέβλεψε ρητώς τη δυνατότητα παραιτήσεως από την ανακοπή, δεδομένου ότι το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 αφορά αποκλειστικά και μόνον την ανάκληση αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, δεδομένου ότι, κατά την οικονομία του ίδιου αυτού κανονισμού, ο αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος και ο ανακόπτων είναι ισότιμοι κατά τη διαδικασία ανακοπής, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εν λόγω ισοτιμία ισχύει ως προς τη δυνατότητα παραιτήσεως από δικονομικές πράξεις [διατάξεις του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003, Τ-10/01, Lichtwer Pharma κατά ΓΕΕΑ — Biofarma (Sedonium), Συλλογή 2003, σ. II-2225, σκέψη 15, και της 9ης Φεβρουαρίου 2004, Τ-120/03, Synopharm κατά ΓΕΕΑ — Pentafarma (DERMAZYN), Συλλογή 2004, σ. II-509, σκέψη 19].

41 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών, κατά την οποία οι διάδικοι εξέφρασαν την κοινή βούληση να περατώσουν τη διαδικασία, δεν ευσταθεί.

42 Πράγματι, επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι η μόνη ρητή και χωρίς όρους αίτηση περιορισμού του καταλόγου των προϊόντων που δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι αυτή που διαβιβάσθηκε με το έγγραφο της προσφεύγουσας της 3ης Ιουνίου 2004.

43 Περαιτέρω, αντιθέτως προς τις επιταγές που υπενθυμίζει η προπαρατεθείσα νομολογία, το από κοινού έγγραφο των διαδίκων της 4ης Ιουνίου 2004 δεν περιέχει ρητή και χωρίς όρους αίτηση μερικής ανακλήσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος ή ρητής και χωρίς όρους παραίτηση από την ανακοπή.

44 Λαμβανομένης υπόψη της διατυπώσεώς του, ορθώς η προσφεύγουσα και το ΓΕΕΑ ισχυρίζονται ότι το εν λόγω έγγραφο περιέχει απλώς κοινή αίτηση αναστολής της

ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας. Πράγματι, η μόνη ρητή αίτηση που απευθύνθηκε στο τμήμα προσφυγών με το έγγραφο αυτό είναι η ακόλουθη:

«Εξ ονόματος αμφοτέρων των διαδίκων, ζητούμε με την παρούσα την αναστολή της διαδικασίας προσφυγής.»

45 Κατά τα λοιπά, το εν λόγω έγγραφο εκθέτει απλώς την έλλειψη συμφωνίας μεταξύ της θέσεως της προσφεύγουσας, την οποία εξέφρασε με το έγγραφο της 3ης Ιουνίου 2004, και της θέσεως της ανακόπτουσας στο θέμα του περιορισμού του καταλόγου των προϊόντων που δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

46 Εξάλλου, είναι αντιφατικό να θεωρηθεί ότι το έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2004 περιείχε κοινή αίτηση των διαδίκων για την αναστολή της διαδικασίας και, συγχρόνως, αίτηση περατώσεως της διαδικασίας, κατά το μέτρο που μια αίτηση αναστολής της διαδικασίας στερείται παντελώς αντικειμένου σε περίπτωση παραιτήσεως από την ανακοπή.

47 Το συμπέρασμα ότι το έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2004 περιείχε μόνον αίτηση αναστολής της διαδικασίας ενισχύεται από το γεγονότα που προηγήθηκαν της υποβολής της αιτήσεως αυτής. Συγκεκριμένα, από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι διάδικοι έτυχαν ήδη επανειλημμένως αναστολής της διαδικασίας προκειμένου να είναι σε θέση να καταλήξουν σε συμφωνία. Με την ανακοίνωση της 2ας Απριλίου 2004, με την οποία χορηγήθηκε για τέταρτη φορά αναστολή της διαδικασίας, το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε ότι, «δεδομένου ότι έχουν υποβληθεί προηγούμενες αιτήσεις, αυτό το διάστημα αναστολής θα θεωρηθεί ως τελικό, εκτός αν οι διάδικοι μπορούν να προβάλουν εξαιρετικό λόγο ο οποίος να συνεπάγεται επιπλέον αναστολή». Συνεπώς, εντός αυτού του νοηματικού πλαισίου πρέπει να ερμηνευθεί το έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2004, δηλαδή ότι, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών είχε επισημάνει στους διαδίκους ότι δεν θα δεχόταν, κατ' αρχήν, άλλες αιτήσεις αναστολής της διαδικασίας, οι διάδικοι είχαν την πρόθεση να εκθέσουν τους εξαιρετικούς λόγους που δικαιολογούσαν την περαιτέρω αναστολή εν προκειμένω.

48 Εξάλλου, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν μπορεί να συναχθεί η ύπαρξη μεταγενέστερης συμφωνίας δικαιολογούσας την περάτωση της διαδικασίας. Αντιθέτως, η αλληλογραφία των διαδίκων μετά το έγγραφο της 4ης Ιουνίου 2004 και μέχρι τη λήψη των προσβαλλομένων αποφάσεων εμφαίνει τη συνέχιση της διαφωνίας ως προς τον περιορισμό του καταλόγου των προϊόντων τα οποία δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, στον οποίο έπρεπε να προβεί η προσφεύγουσα προκειμένου να δεχθεί η ανακόπτουσα να παραιτηθεί από την ανακοπή της.

49 Με το έγγραφο της 15ης Ιουνίου 2004, με το οποίο απάντησε στο από κοινού έγγραφο των διαδίκων της 4ης Ιουνίου 2004, το τμήμα προσφυγών τους γνωστοποίησε αυτό το οποίο είχε αντιληφθεί ως κοινή τους θέση σχετική με τον περιορισμό των προϊόντων που δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, σύμφωνα με την άποψη της ανακόπτουσας, αλλά χωρίς να ρωτήσει την προσφεύγουσα αν συμφωνεί με την ερμηνεία αυτή.

50 Έτσι, η προσφεύγουσα, με το από 16 Ιουνίου 2004 έγγραφο προς το ΓΕΕΑ, αμφισβήτησε ότι είχε δεχθεί τον περιορισμό που προέκυπτε από την ανακοίνωση του τμήματος προσφυγών της 15ης Ιουνίου 2004. Υπενθύμισε ότι δεν είχε δεχθεί άλλους περιορισμούς από τους εκτιθέμενους στο από 3 Ιουνίου 2004 έγγραφό της και, ως εκ τούτου, ζήτησε από το τμήμα προσφυγών να αναθεωρήσει το από 15 Ιουνίου 2004 έγγραφό του.

51 Παρά την αμφισβήτηση αυτή, το τμήμα προσφυγών, με έγγραφο της 23ης Ιουνίου 2004, επιβεβαίωσε την ερμηνεία του ότι επρόκειτο περί αιτήσεως περιορισμού των προϊόντων που δηλώνει το σήμα, χωρίς να συμβουλευθεί τους διαδίκους για να διευκρινίσει το ακριβές περιεχόμενο του εγγράφου της 4ης Ιουνίου 2004. Επισήμανε ότι το εν λόγω έγγραφο, ως εκ της διατυπώσεώς του και του γεγονότος ότι είχε υπογραφεί από τους διαδίκους, μπορούσε να νοηθεί αποκλειστικά και μόνον ως αίτηση περιορισμού των προϊόντων που δηλώνει το σήμα και ότι μια τέτοια αίτηση, καταστάσα δεσμευτική, δεν μπορούσε να ανακληθεί.

52 Η έλλειψη ρητής και χωρίς όρους συμφωνίας περί περατώσεως της διαδικασίας καθίσταται προφανής επίσης λόγω του ότι η ανακόπτουσα υπενθύμισε, με έγγραφο

της 1ης Ιουλίου 2004, ότι επιθυμούσε να παραιτηθεί της ανακοπής της μόνον υπό τη «ρητή προϋπόθεση» ότι δεν θα τροποποιούνταν ο κατάλογος των προϊόντων που δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, όπως αυτός προέκυπτε από το έγγραφο του τμήματος προσφυγών της 15ης Ιουνίου 2004. Με έγγραφο της 23ης Ιουλίου 2004, η ανακόπτουσα ζήτησε επίσης από το τμήμα προσφυγών να επιβεβαιώσει ότι ο εν λόγω περιορισμός είχε όντως πραγματοποιηθεί και ότι εθεωρείτο ότι αυτή είχε παραιτηθεί από την ανακοπή της.

53 Τέλος, παρά τη ρητή άρνηση της προσφεύγουσας, η οποία εκφράσθηκε με το από 16 Ιουνίου 2004 έγγραφό της, να περιορίσει τον κατάλογο των προϊόντων που δηλώνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση σύμφωνα με τα απαιτηθέντα από την ανακόπτουσα, το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε στην ανακόπτουσα, με έγγραφο της 29ης Ιουλίου 2004 αντίγραφο του οποίου διαβιβάσθηκε στην προσφεύγουσα, τα εξής: «Ο περιορισμός που γίνεται εκτός είναι ο προσδιορισθείς στο από [15 Ιουνίου 2004] έγγραφό μας και [...] κατά συνέπεια θεωρείται ότι υπήρξε παραίτηση από την ανακοπή.» Δεδομένης της απόψεως την οποία η προσφεύγουσα εξέφρασε στο έγγραφο της 16ης Ιουνίου 2004 και ελλείψει εκ μέρους της μεταγενέστερης υποβολής ρητής αιτήσεως με αντίθετο περιεχόμενο, το τμήμα προσφυγών όλως αβασίμως άντλησε το συμπέρασμα αυτό.

54 Από τα ανωτέρω προκύπτω ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πάσχουν πλάνη περί τα πράγματα και, συνεπώς, πρέπει να ακυρωθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

55 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι αποφάσεις του τμήματος προσφυγών ακυρώθηκαν και για τον λόγο αυτόν πρέπει αν θεωρηθεί ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, παρά το περιεχόμενο των αιτημάτων του, πρέπει αυτό να υποχρεωθεί να φέρει τα έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το αίτημά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει τις αποφάσεις του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 20ής Σεπτεμβρίου 2004 (υποθέσεις R 973/2002-2 και R 982/2002-2).

2) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Legal Lindh Vadapalas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Φεβρουαρίου 2006.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

H. Legal